
[2005-38-RE](#)

CAUSA 2005-38-RE

Número de registre 818-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 21 DE FEBRER DEL 2006

BOPA núm. 18, de l'1 de març del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 6 de desembre del 2005 pel Sr. Antoni Morell Mora, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 15 de setembre del 2005 i contra l'aute del 18 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que vulgui admetre aquest recurs d'empara, declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i de tots els seus efectes i "vulgui adoptar les mesures de reposició adients per restablir a favor del recurrent els drets proclamats per l'article 10è de la Constitució Andorrana, ratificant la sentència de la Batllia d'Andorra, de data 17 de gener del 2005, en tots els seus extrems";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 de gener del 2006;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

El Sr. Antoni Morell Mora va formular demanda en judici verbal civil, pel procediment ordinari, en reclamació de quantitat contra el Sr. Matias Aleix Santuré. El demandant reclamava 120.011,00 euros al demandat per haver portat a terme la seva defensa en una causa.

El 17 de gener del 2005, la Secció Civil del Tribunal de Batlles va acordar estimar en part aquesta

demanda i va condemnar el Sr. Matias Aleix Santuré a pagar 111.374,20 euros, més els interessos legals.

Segon

La representació processal del condemnat va presentar un recurs d'apel·lació i el 15 de setembre del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que estimava en part aquest recurs, revocava la sentència del 17 de gener del 2005 del Tribunal de Batlles i condemnava el Sr. Matias Aleix Santuré a pagar al Sr. Antoni Morell Mora la quantitat de 14.760,35 euros, amb els interessos legals.

Tercer

El Sr. Antoni Morell Mora va formular un incident de nul·litat d'actuacions, ja que, segons el seu parer, la sentència objecte de l'incident s'havia pronunciat sobre fets no objectius que no havien estat jutjats en aquesta causa i que per aquest motiu es trobava en indefensió i amb una total falta de protecció judicial.

Quart

El 18 de novembre del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va acordar estimar en part aquest incident i per tal de subsanar un error per omissió en el còmput dels honoraris va substituir l'import de la condemna per la quantitat de 16.763,73 euros.

Cinquè

El 6 de desembre del 2005, el Sr. Antoni Morell Mora va presentar un recurs d'empara en què manifesta que el Tribunal Superior de Justícia l'havia deixat en indefensió, perquè havia dictat "una decisió articulada jurídicament a partir de bases materials no objectives ni exactes pel que es refereix a la base, al desglossament i al còmput dels honoraris d'aquesta part, havent errors materials i matemàtics". En el seu escrit aquesta part detalla quin hagués hagut de ser, segons el seu parer, l'import correcte dels seus honoraris.

Aquesta part també al·lega que pel que fa a la decisió de repartir en tres parts iguals els honoraris, el Tribunal Superior de Justícia s'ha pronunciat "sobre fets no objectius que no han estat jutjats en la present causa" i que, per consegüent, són susceptibles d'emparament, ja que per aquests motius "aquesta part es troba en una total indefensió i amb una falta de protecció judicial total, quedant els seus drets malmesos a partir d'una realitat que jutja, la qual no és real, i a partir d'una materialitat de fets donant lloc a una sentència no objectiva."

Per acabar, el recurrent demana al Tribunal Constitucional que vulgui admetre aquest recurs d'empara, declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs i de tots els seus efectes i "vulgui adoptar les mesures de reposició adients per restablir a favor del recurrent els drets proclamats per l'article 10è de la Constitució Andorrana, ratificant la sentència de la Batllia d'Andorra, de data 17 de gener del 2005, en tots els seus extrems."

Sisè

El 23 de gener del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què considera que les al·legacions del recurrent no poden ser objecte d'admissió en seu constitucional, ja que els errors

aritmètics, en cas d'existir, "no són propis per natura de la legalitat constitucional."

El Ministeri Fiscal reiterava que el procés d'empara no és un procés d'apel·lació o de cassació destinat entre altres funcions, a modificar la doctrina i les valoracions realitzades pels tribunals ordinaris en la seva funció constitucional d'interpretació de l'ordenament jurídic.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-38-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El recurrent al·lega consecutivament dos arguments per tal d'intentar justificar la interposició del seu recurs d'empara.

En primer lloc, considera que el còmput de l'import dels honoraris efectuat pel Tribunal Superior de Justícia no és correcte, ni està fonamentat en dret i, per tant, qüestiona les bases emprades per aquest Tribunal. Aquests errors materials i matemàtics del Tribunal Superior de Justícia li haurien causat indefensió.

Tanmateix, tot i suposar que les bases emprades pel Tribunal Superior de Justícia fossin errònies, l'apreciació d'aquest òrgan -d'altra banda exposada de manera desenvolupada, complexa i fonamentada en dret- correspon al poder sobirà dels jutges ordinaris i no és de naturalesa a ser impugnada davant el Tribunal Constitucional. Per tant, aquest primer argument manca manifestament de contingut constitucional.

En segon lloc, el recurrent discrepa del càlcul efectuat pel Tribunal Superior de Justícia pel que fa a la fracció que li corresponia de l'import total dels honoraris. El Tribunal Superior de Justícia va considerar que com que la defensa havia estat realitzada per un equip de tres persones, fet que es desprenia dels elements de la causa, els honoraris del Sr. Antoni Morell Mora ascendien a una tercera part de l'import global. En aquest cas, una vegada més, l'apreciació a bastament motivada i no arbitrària efectuada pel Tribunal Superior de Justícia no pot ser impugnada davant el Tribunal Constitucional. Tal com s'ha vingut reiterant, el Tribunal Constitucional no és un tercer grau de jurisdicció. Per tant, aquest segon argument manca igualment de contingut constitucional.

Per consegüent, aquest recurs d'empara no és admissible a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-38-RE, interposat pel Sr. Antoni Morell Mora, contra la sentència del 15 de setembre del 2005 i l'aute del 18 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute al recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Philippe Ardant

President en funcions

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat